

Rapportage Bezwarencommissie

2014 en 2015

Inhoudsopgave

	bladzijde
1. Inleiding	3
2. Overzicht behandelde zaken	3
3. Meerjarenoverzicht	8
4. Rechterlijke uitspraken	9
5. Bevindingen	11
5.1. Aantal zaken	11
5.2. Constateringen	11
6. Slotopmerking	13
Bijlage I Tijdpad bezwaarschriften	14
Bijlage II Samenstelling en werkwijze commissie	16

1. Inleiding

Voor u ligt de rapportage van de Bezwarencommissie Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden zoals bedoeld in artikel 16 van de Verordening behandeling bezwaren Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden (hierna te noemen: de verordening). Deze rapportage bevat een verslag van de werkzaamheden en de bevindingen van de commissie in 2014 en 2015.

Dat deze rapportage twee kalenderjaren omvat, vindt zijn oorzaak in het feit, dat enerzijds begin 2015 de werkzaamheden voor de verkiezingen van leden voor het algemeen bestuur binnen de organisatie prioriteit hebben gekregen en anderzijds dat daarna de 'hoos' aan bezwaarschriften ontstond. De afdoening van al deze bezwaarschriften heeft van de commissie een hogere prioriteit gekregen dan de opstelling van de rapportage over het jaar 2014.

Opzet rapportage

De opzet van deze rapportage is als volgt. Paragraaf 2 geeft het overzicht weer van de zaken die de commissie heeft behandeld. Het meerjarenoverzicht vindt u in paragraaf 3 en de rechterlijke uitspraken in paragraaf 4. De rapportage wordt afgerond met de bevindingen (paragraaf 5) en een slotopmerking (paragraaf 6).

2. Overzicht behandelde zaken

De commissie heeft 7 bezwaarschriften ontvangen in 2014 en 47 bezwaarschriften in 2015. Deze 54 bezwaarschriften waren gericht tegen de volgende besluiten:

1. een weigering om subsidie te verlenen voor het afkoppelen van regenwater;
2. een intrekking van de acceptatie van een melding voor de oprichting van een wegrestaurant, de verkoop van streekproducten en de verhuur van kano's en fietsen;
3. een invorderingsbesluit waarbij de kosten in rekening worden gebracht voor het uitvoeren van bestuursdwang inzake het maaien van taluds van de kopse kanten van percelen;
4. een wijziging van een watervergunning voor het uitvoeren van aanpassingen aan de waterhuishouding ten behoeve van woningbouw;
5. een watervergunning voor het bouwen/herplaatsen van een brug, het verwijderen van de bestaande brug, het dempen en graven van oppervlaktewater, het verleggen van een primaire watergang, het aanleggen van een tijdelijke dam met inlaatduiker en het verwijderen van de bestaande inlaatduiker en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor de vergunning is verleend, tenzij in de voorschriften anders is bepaald;

6. een invorderingsbesluit waarbij de kosten in rekening worden gebracht voor het uitvoeren van bestuursdwang inzake het schonen van een watergang van planten, vuil en maaisel;
7. een last onder dwangsom waarin wordt opgedragen om maatregelen te nemen, die voorkomen dat er meststoffen afstromen naar het oppervlaktewater;
- 8 t/m 30. een watervergunning voor het aanleggen van een brug en een dam met duiker in de keurzones van een primaire watergang, het tot uiterlijk 1 september 2018 behouden van deze werken, het aanleggen en het voor onbepaalde tijd behouden van een natuurvriendelijke oever in de keurzone van een primaire watergang na het verwijderen van een brug;
- 31 en 32. een afwijzing van een vergunningaanvraag voor het oprichten dan wel (be)houden van een zonne-/tuinhuis in het waterstaatswerk en de beschermingszone van een kade;
33. een watervergunning voor het vervangen van een dam met duiker en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor de vergunning is verleend;
34. een last onder dwangsom in verband met tegels die zijn aangebracht onder en naast een brug over een wetering en een verbeurdverklaring van de dwangsom;
35. een weigering om een watervergunning te verlenen voor het planten van een ligusterhaag tegen de binnenzijde van het bestaande schapengaas, op de kruin van een primaire waterkering;
36. een watervergunning voor het aanleggen van een steiger in een primaire watergang en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor de vergunning is verleend;
- 37 en 38. een watervergunning voor het varen met een dieselsloep op de benedenloop van de Kromme Rijn tussen de Waterlinieweg en de stuw bij Werkhoven en het uitvoeren van de activiteiten, waarvoor deze vergunning is verleend tot 1 januari 2016;
- 39 t/m 49. een watervergunning voor het vervangen van negen betonnen bruggen door dammen met duiker en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor de vergunning is verleend;
- 50 en 51. een watervergunning voor het ophogen van de openbare ruimte in de beschermingszone van een watergang, het graven en dempen van oppervlaktewater, het aanleggen van natuurvriendelijke oevers en diverse steigers, het vernieuwen van diverse duikers, het plaatsen van nieuwe beschoeiingen, het kappen van bomen en het aanleggen van uitstroomvoorzieningen en het lozen van hemelwater oppervlaktewater, en het voor onbepaalde tijd behouden van de werken, waarvoor de vergunning is verleend;
52. een last onder bestuursdwang voor het niet (voldoende) onderhouden van één of

- meer watergangen in het kader van de diepte-/profielshouw 2014;
53. een last onder bestuursdwang voor het niet (voldoende) onderhouden van één of meer watergangen in het kader van de diepte-/profielshouw 2014;
54. een afwijzing van een verzoek om handhaving in verband met het dempen van een deel van een watergang.

Bezwaarschrift nr. 4 was afkomstig van drie reclamanten en dit was ook het geval bij bezwaarschrift nr. 5.

Bij bezwaar nr. 6 heeft het dagelijks bestuur tijdens de bezwaarprocedure besloten om gedeeltelijk tegemoet te komen aan het bezwaar, waarna het bezwaarschrift is ingetrokken.

Bezwaarschriften 8 t/m 30 betroffen 23 bezwaarschriften die omwonenden tegen eenzelfde besluit hadden ingediend. Hiervan waren 22 bezwaarschriften identiek.

Bezwaarschriften 31 en 32 waren afkomstig van verschillende vertegenwoordigers van eenzelfde reclamant en betroffen hetzelfde besluit.

Bezwaarschrift nr. 34 was gericht tegen twee besluiten.

Bezwaarschriften 37 en 38 waren ingediend namens drie instanties en betroffen hetzelfde besluit.

Omwonenden hadden bij nummers 39 t/m 49 elf bezwaarschriften ingediend tegen eenzelfde besluit. Hiervan waren zes bezwaarschriften identiek.

Bezwaarschrift nr. 50 was afkomstig van 51 omwonenden en bezwaarschrift nr. 51 was ingediend namens vier belanghebbenden.

De commissie heeft 53 bezwaarschriften van een advies voorzien, waarbij in drie gevallen is afgezien van het houden van een hoorzitting (artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht). Het dagelijks bestuur is in zaaknummer 51 gedeeltelijk afgeweken van het advies van de commissie. De overige adviezen heeft het dagelijks bestuur volledig overgenomen.

In bijlage I staat het tijdpad weergegeven van de bezwaarschriften die het dagelijks bestuur in 2014 en 2015 aan de commissie om advies heeft voorgelegd.

In 2014 en 2015 zijn de bezwaarschriften gemiddeld respectievelijk 8,3 weken en 9,6 weken van de beslistermijn onder de commissie geweest.

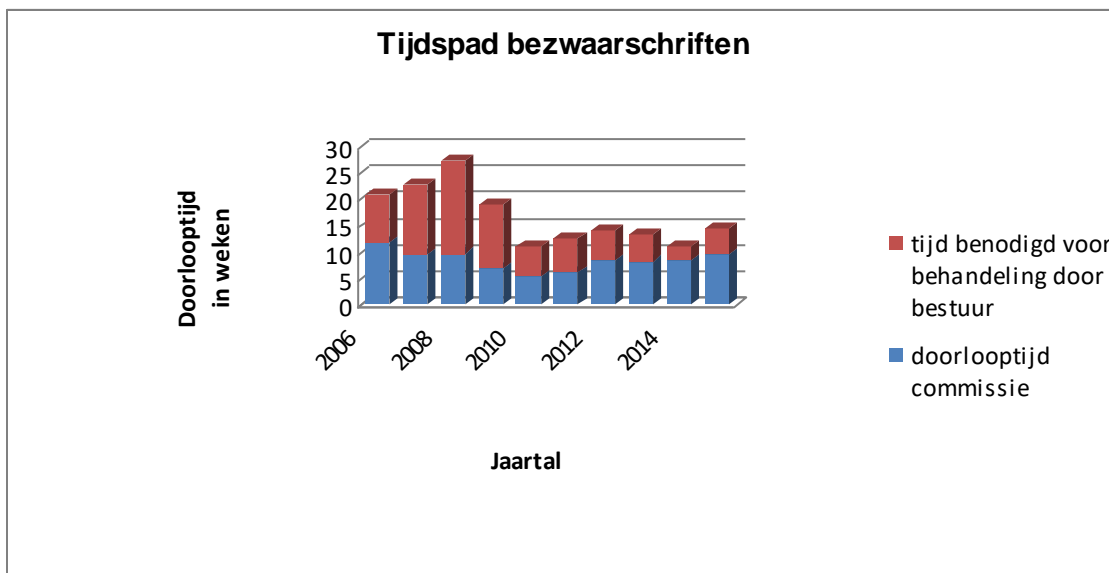
De doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op het bezwaar van het dagelijks bestuur is gemiddeld 11 weken geweest in 2014 en 14,3 weken in 2015.

In 2014 is in twee gevallen de beslissing op bezwaar verdaagd (nummers 3 en 5). Voor 2015 waren dit er twintig (nummers 31, 32, 34, 35, 37 t/m 52).

In het volgende overzicht leest u wat voornoemde doorlooptijden vanaf 2006 zijn geweest:

Jaar	aantal bezwaarschriften	doorlooptijden in weken		
		in behandeling bij de commissie	tijd benodigd voor behandeling door bestuur	totale doorlooptijd
2006	14	11,7	9,1	20,8
2007	8	9,5	13,3	22,8
2008	10	9,7	17,7	27,4
2009	21	7,0	12,0	19,0
2010	19	5,2	5,8	11,0
2011	17	6,0	6,6	12,6
2012	26	8,3	5,8	14,1
2013	15	8,2	5,1	13,3
2014	7	8,3	2,7	11,0
2015	47	9,6	4,7	14,3

In grafische vorm weergegeven ziet dit er als volgt uit:



De hogere vergaderfrequentie en de prioriteit die het commissiewerk heeft, hebben in de loop der jaren in positieve zin bijgedragen aan de kortere doorlooptijd bij de commissie. In 2014 is de tijd dat een bezwaarschrift gemiddeld in behandeling is bij de commissie licht gestegen ten opzichte van 2013, namelijk van 8,2 naar 8,3 weken. Vervolgens volgde het

recordjaar 2015 met maar liefst 47 bezwaarschriften. Dit aantal zorgde ervoor dat de behandelingsduur bij de commissie steeg naar 9,6 weken.

Wat de kortere doorlooptijd tussen de afloop van de bezwaartermijn en de beslissing op bezwaar van het dagelijks bestuur in de loop der jaren betreft, vindt dit met name zijn oorzaak in het feit, dat het dagelijks bestuur in de gevallen waarin het advies van de commissie wordt overgenomen, de beslissing op bezwaar in mandaat wordt afgedaan door de secretaris-directeur in afstemming met de portefeuillehouder juridische aangelegenheden. Wordt er afgeweken van het advies van de commissie, dan beslist het dagelijks bestuur zelf in zijn vergadering op het bezwaar. De laatste procedure neemt meer tijd in beslag. Dit is het geval geweest bij bezwaarschrift nr. 51. Omdat bezwaarschrift nr. 50 was gericht tegen hetzelfde besluit, heeft het dagelijks bestuur hier ook zelf op beslist, ofschoon het bestuur hierbij niet is afgeweken van het advies van de commissie. Ditzelfde geldt voor bezwaarschriften 31 en 32. Ook hier nam het dagelijks bestuur zelf de beslissing.

Op grond van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht dient het dagelijks bestuur binnen twaalf weken te beslissen op een bezwaar. De eerste dag van deze twaalf weken is de eerste dag na de bezwaartermijn.

Mocht de beslistermijn van twaalf weken niet worden gehaald, dan kan het bestuursorgaan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen. Verder uitstel is mogelijk voor zover

- a. alle belanghebbenden daarmee instemmen,
- b. de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad, of
- c. dit nodig is in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften.

Ook dit bepaalt de Algemene wet bestuursrecht (het vierde lid van artikel 7:10).

De termijn wordt opgeschort vanaf de dag na die waarop de indiener van het bezwaarschrift is verzocht een verzuim te herstellen (zie ook paragraaf 5.2). De termijn gaat weer lopen op de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

De gemiddelde, totale doorlooptijd bedroeg 11 weken in 2014 en 14,3 weken in 2015. De gemiddelde, totale doorlooptijd ligt ruim binnen de wettelijke beslistermijn van 18 weken (inclusief verdaging). Het recordaantal bezwaarschriften van 47 in 2015 heeft gezorgd voor de toename naar 14,3 weken en voor het toegenomen aantal verdagingen van de beslissing op bezwaar (20 in 2015 tegen 2 in 2014).

Bij zaken 35 en 51 is beroep bij de rechtbank Midden-Nederland ingesteld. Van de 53 bezwaarschriften die de commissie van een advies heeft voorzien, kenden daarmee twee zaken een vervolprocedure bij de rechtbank. De rechtbank heeft nog geen uitspraak gedaan.

3. Meerjarenoverzicht

Tabel 1 geeft het aantal bezwaarschriften aan dat het dagelijks bestuur aan de commissie heeft voorgelegd, het aantal dat is ingetrokken, het aantal waarbij een compromis is gevonden en het aantal waarvan de commissie heeft geadviseerd om het bezwaarschrift gegrond, ongegrond dan wel niet-ontvankelijk te verklaren.

Tabel 1

jaar	aantal bezwaarschriften	g	o	g/o	n-o	ingetrokken bezwaarschrift	compromis	bijzondere omstandigheden
1995	6	2	3			1		
1996	17		14			3		
1997	7	2	3			2		
1998	3		2		1			
1999	12	1	5		2	3	1	
2000	6	1	2	1	1		1	
2001	5		1		1		1	2 *
2002	7		2		3	2		
2003	11	1	3	2	3	2		
2004	5		2	3				
2005	15	1	7	3	2	2		
2006	14	2	9	1	1		1	
2007	8		2	4	2			
2008	10	4	3			3		
2009	21	1	5	4	6	5		
2010	19	1	8	2	5	3		
2011	17	1	10	3	1	2		
2012	26	2	12	2	6	3		1 **
2013	15		11		2	2		
2014	7	1	3		2	1		
2015	47		25	12	8			2***
TOTAAL	278	20	132	37	46	34	4	5

Legenda:

g = gegrond

o = ongegrond

g/o = deels gegrond, deels ongegrond

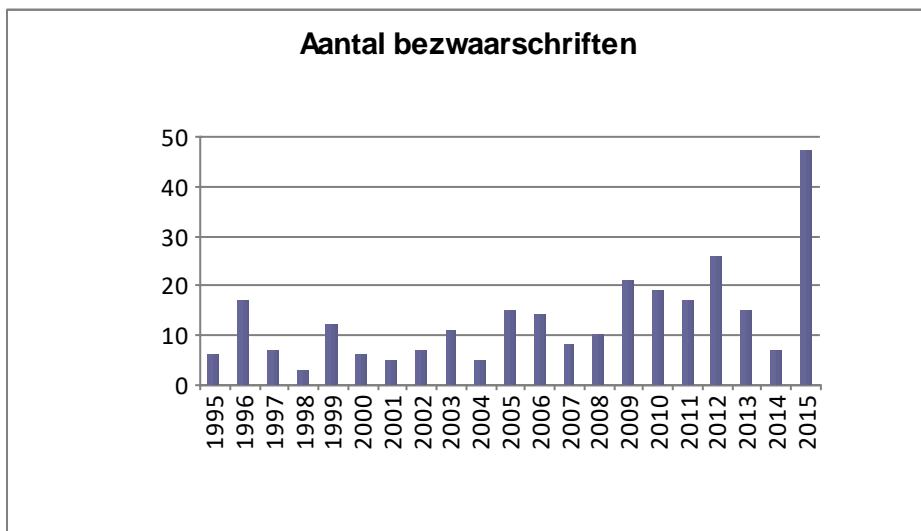
n-o = niet-ontvankelijk

* = in beide zaken heeft de commissie geadviseerd het besluit in te trekken zonder te komen tot een inhoudelijk oordeel over het bezwaar, omdat bij nader inzien geen vergunning benodigd was.

** = de beslissing op het bezwaar tegen de invorderingsbeschikking is meegenomen in de beslissing op bezwaar tegen de last onder dwangsom conform artikel 5:39, lid 1, Algemene wet bestuursrecht. Een advies van de commissie was niet meer vereist.

*** = een bezwaarschrift was gericht tegen twee besluiten. De commissie heeft geadviseerd het bezwaar tegen het ene besluit niet-ontvankelijk te verklaren en het bezwaar tegen het andere besluit ongegrond te verklaren. Bij een ander bezwaarschrift was de bijzondere omstandigheid, dat het was ingediend namens twee instanties. Volgens de commissie was de ene instantie niet-ontvankelijk en was het bezwaar van de andere instantie ongegrond.

In grafische vorm weergegeven zien de totale aantallen bezwaarschriften er als volgt uit:



4. Rechterlijke uitspraken

In 2014 en 2015 is een aantal uitspraken ontvangen van de Rechtbank Midden-Nederland en van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, die zaken betroffen die door de commissie van een advies waren voorzien.

Zo had het dagelijks bestuur bij besluit van 8 november 2011 een last onder dwangsom opgelegd voor het zonder vergunning plaatsen van een tuinhuis in de waterstaatswerkzone van een kade. Hiertegen had reclamant een bezwaarschrift ingediend, dat het dagelijks bestuur gedeeltelijk gegrond en voor het overige ongegrond had verklaard conform het advies van de bezwarencommissie. Vervolgens had reclamant beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 10 augustus 2012 verklaarde de rechtbank het beroep gegrond, vernietigde de rechtbank het besluit van 23 februari 2012 (de beslissing op bezwaar) en herriep de rechtbank het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur. Het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur was daarmee dus niet in stand gebleven. Het dagelijks bestuur had vervolgens tegen de uitspraak van de rechtbank hoger beroep aangetekend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Op 15 januari 2014 heeft voornoemde afdeling het waterschap in het gelijk gesteld, de uitspraak van de rechtbank vernietigd en het beroep van reclamant bij de rechtbank ongegrond verklaard. Daarmee bleef het oorspronkelijke besluit van het dagelijks bestuur alsnog in stand.

Deze zaak kent overigens een vervolg in 2015 in de bezwaarzaak met nummers 31 en 32. Daarbij is geen beroep bij de rechtbank ingesteld.

Bij besluit van 6 juli 2012 had het dagelijks bestuur een last onder bestuursdwang opgelegd voor het aanbrengen van een beschoeiing en het verwijderen van een vlonder/steiger. Het bezwaarschrift hiertegen verklaarde het dagelijks bestuur ongegrond conform het advies van de commissie. Reclamant had vervolgens beroep aangetekend bij de rechtbank. Op 2 juli 2014 had de rechtbank het beroep ongegrond verklaard. Tegen deze beslissing heeft reclamant hoger beroep aangetekend bij de Afdeling bestuursrechtspraak. Op 3 juni 2015 heeft de afdeling het hoger beroep gegrond verklaard, het besluit van 1 november 2012 (de beslissing op bezwaar) vernietigd en het besluit van 6 juli 2012 van het dagelijks bestuur herzien.

Het dagelijks bestuur had op 4 november 2013 geweigerd om een watervergunning te verlenen voor het hebben van twee hardhouten meerpalen die het verst uit de oever van de Grecht zijn aangebracht. Conform het advies van de bezwarencommissie verklaarde het dagelijks bestuur het bezwaarschrift hiertegen ongegrond. Reclamant stelde vervolgens beroep in bij de rechtbank. Op 20 oktober 2014 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Bij brief van 19 februari 2013 had het dagelijks bestuur meegedeeld dat de ervaren wateroverlast niet via het publiekrecht kan worden opgelost, maar dat het 'geschil' volledig wordt beheerst door het burencrecht in het Burgerlijk Wetboek. Hiertegen had reclamant bezwaar aangetekend en vervolgens beroep ingesteld bij de rechtbank, toen het dagelijks bestuur dit bezwaar niet-ontvankelijk had verklaard conform het advies van de bezwarencommissie. Op 15 december 2014 heeft de rechtbank dit beroep gegrond verklaard en bepaalt dat de beslissing op bezwaar ongegrond had moeten worden verklaard in plaats van niet-ontvankelijk. Feitelijk verandert er daarmee niets voor reclamant. Reclamant heeft dan ook beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak tegen de uitspraak van de rechtbank. Op 18 november 2015 heeft de afdeling dit hoger beroep ongegrond verklaard en de uitspraak van de rechtbank bevestigd.

5. Bevindingen

5.1. Aantal zaken

Het aantal bezwaarschriften varieerde in de voorafgaande jaren van drie in 1998 tot 47 in 2015. Het jaar 2014 kende 7 bezwaarschriften, een daling van ruim 50% ten opzichte van 2013. Vervolgens gaf 2015 een recordaantal van 47 bezwaarschriften te zien. Dat betekende weer een vijfvoudige stijging. De reden voor deze toename wordt mede veroorzaakt door het feit, dat er tegen twee besluiten een aantal identieke bezwaarschriften is ingediend. Verwezen wordt naar bezwaarzaken met nummers 8 t/m 30 (met 22 identieke bezwaarschriften) en naar bezwaarzaken met nummers 39 t/m 49 (met zes identieke bezwaarschriften). Hierbij slaan belanghebbenden weliswaar inhoudelijk de handen ineen, maar dient iedere belanghebbende wel apart eenzelfde bezwaarschrift in.

Daarnaast constateert de commissie dat uit de variatie in aantallen bezwaarschriften in de loop der jaren nauwelijks conclusies zijn te trekken.

Sinds het aantreden van de commissie (in 1995) heeft zij in totaal 278 bezwaarschriften voorgelegd gekregen, derhalve gemiddeld 13,2 bezwaarschriften per jaar. Gelet op de vele besluiten, die door of namens het dagelijks bestuur jaarlijks worden genomen, blijft dit een gering aantal. Ter illustratie: in 2014 en 2015 heeft het dagelijks bestuur respectievelijk 778 en 830 vergunningen verleend op grond van de 'Keur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009' en respectievelijk 632 en 553 meldingen geaccepteerd (in 2013 waren dat 827 vergunningen en 670 meldingen). De acceptatie van een melding is overigens geen besluit waartegen bezwaar openstaat. De desbetreffende activiteiten vallen dan van rechtswege onder de algemene regel. Mochten er geschillen zijn, dan dienen partijen er onderling uit te komen. Het waterschap speelt daar geen rol (meer) in.

Daarnaast constateert de commissie dat, sinds 1995, het jaar waarin de commissie met zijn werkzaamheden is gestart, het gemiddeld aantal bezwaarschriften stijgt. Zo staat het gemiddeld aantal bezwaarschriften gedurende de eerste 10 jaar (1995 t/m 2004) op 7,9 terwijl de afgelopen 11 jaar (2005 t/m 2015) het gemiddeld aantal bezwaarschriften uitkomt op 18,1. Een stijging van ruim 129%.

5.2. Constateringen

Ook in het verslagjaar was het beslissen op een bezwaarschrift binnen de wettelijke termijn een eerste prioriteit. De doorlooptijd, dat wil zeggen de gemiddelde duur dat een bezwaarschrift 'onder de commissie' is, bedroeg 8,3 weken in 2014 (tegen 8,2 weken in 2013) en 9,6 weken in 2015. Deze stijging wordt veroorzaakt door het recordaantal bezwaarschriften, dat

in 2015 werd ingediend (47). Daarnaast hebben reclamanten in zaken 31, 32, 35 en 36 verzocht om uitstel van de hoorzitting met een aantal maanden. Hierdoor is ook de totale doorlooptijd gestegen tot 14,3 weken in 2015. Desondanks ligt de beslistermijn ruim binnen de wettelijke beslistermijn van 18 weken (inclusief verdaging).

Zouden zaken 31, 32, 35 en 36 buiten beschouwing worden gelaten, dan bedraagt de gemiddelde duur dat een bezwaarschrift in 2015 'onder de commissie' was 8,6 weken. De totale doorlooptijd in 2015 komt dan uit op 13,1 weken.

De commissie heeft bij twee zaken, te weten de zaak met bezwaren 39 t/m 49 en de zaak met bezwaren 50 en 51, geconstateerd dat ongemotiveerd is afgeweken van het waterschapsbeleid. Het gaat hier om de 'Beleidsregels op grond van de Keur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009' die het dagelijks bestuur heeft vastgesteld op 12 oktober 2010.

Artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht geeft aan, dat het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel handelt, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen (het zogenaamde evenredigheidsbeginsel). In normale gevallen behoort volgens de wetgever niet van een beleidsregel te worden afgeweken, anders is er sprake van strijd met de rechtszekerheid. In bijzondere gevallen kan een afwijking van een beleidsregel noodzakelijk zijn. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraken bepaald, dat de afwijkingsbevoegdheid van het artikel ziet op bijzondere gevallen, waarmee bij het vaststellen van de beleidsregels geen rekening is gehouden (uitspraak van 16 februari 2005, LJN AS 6225, Gst. 2005/136 en uitspraak van 6 februari 2008, JB 2008/62).

Ook in voornoemde beleidsregels van het waterschap staat weergegeven dat een besluit waarin wordt afgeweken van de beleidsregels, goed gemotiveerd moet worden.

In de eerste zaak betrof het een afwijking van de 'Beleidsregel dammen met duikers'. In de tweede zaak ging het om het compensatievereiste uit de 'Beleidsregel demping en vergroting van oppervlaktewaterlichamen' en om de 'Beleidsregel steigers en andere overhangende bouwwerken' voor wat de overstek van steigers betreft. Daarnaast was het dagelijks bestuur afgeweken van het 'Besluit Algemene regels Keur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009', zoals vastgesteld op 15 december 2009. In dit besluit staat het volgende weergegeven: *'Wanneer sprake is van een werk waarbij zowel vergunningplichtige als meldingsplichtige activiteiten, zoals bedoeld in deze algemene regels, worden uitgevoerd, dient voor alle activiteiten gezamenlijk een vergunningaanvraag te worden ingediend.'* De commissie heeft geconstateerd dat in de desbetreffende watervergunning de meldingsplichtige activiteiten desondanks niet waren meegenomen. Wellicht is er aanleiding om het 'Besluit Algemene regels Keur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden 2009'

op dit punt aan te passen en dan is het van belang om dat ook als zodanig vast te leggen in besluitvorming.

In deze zaken was de commissie van oordeel, dat de desbetreffende vergunningen niet in stand konden blijven. Zij heeft het dagelijks bestuur aangeraden om opnieuw – en goed gemotiveerd in relatie met het geformuleerde beleid op dit punt – te beslissen op de vergunningaanvragen.

In zaak nr. 52 heeft de commissie geadviseerd om bij handhavingszaken de kadastrale kaartjes te verduidelijken. Voor reclamant en aanvankelijk ook voor de commissie zelf, vormden de desbetreffende kaartjes een puzzel en was het niet duidelijk hoe ze zich tot elkaar verhouden. Het zal de duidelijkheid ten goede komen, als voortaan op een overzichtskaart duidelijk wordt aangegeven, waar het precies om gaat.

Bij een bezwaarschrift in 2014 en bij negen bezwaarschriften in 2015 moest een ‘verzoek om herstel van verzuim’ (op grond artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht) bij reclamant worden gedaan, omdat de motivatie voor het bezwaar ontbrak, het bezwaarschrift niet was ondertekend of om te verzoeken de reden aan te geven, waarom het bezwaarschrift buiten de bezwaartermijn was ingediend. Dit verzoek om herstel van verzuim doet de voorzitter van de commissie namens het college van dijkgraaf en hoogheemraden, op grond van artikel 6 van de ‘Verordening behandeling bezwaren Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden’.

6. Slotopmerking

Voor de vele – met name in dit recordjaar 2015 – verrichte werkzaamheden die samenhangen met de procedure van de bezwarenbehandeling gaat de waardering van de commissie uit naar de medewerker(s) van het secretariaat, die met inzet en deskundige inbreng borg staat/staan voor een kwalitatief goede behandeling van ingebrachte bezwaren. Het bewaken van procedures, de organisatie van de bezoeken ter plaatse, de voorbereiding van de hoorzittingen, de verslaglegging en het concipiëren van de adviezen zijn essentieel voor een zorgvuldige afhandeling van de bezwaren.

De Bezwarencommissie Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden,

J.C. de Jong
voorzitter

mr. C.J. Vos
secretaris

Bijlage I Tijdpad bezwaarschriften

(de nummers corresponderen met de opsomming aan het begin van paragraaf 2)

	datum ontvangst	laatste dag bezwaren-terminj	aangeboden aan de commissie op	datum hoorzitting	datum advies	datum besluit dagelijks bestuur
1.	12-2-2014	17-3-2014	18-2-2014	geen ¹	15-4-2014	24-4-2014
2.	4-3-2014	n.v.t. ²	17-3-2014	15-4-2014	13-5-2014	19-5-2014
3.	2-4-2014	2-4-2014	25-4-2014	27-5-2014	7-7-2014	12-7-2014
4.	15-4-2014	22-4-2014	29-4-2014	27-5-2014	11-7-2014	14-7-2014
5.	15-4-2014	12-5-2014	2-5-2014	10-6-2014	4-8-2014	11-8-2014
6.	29-7-2014	8-8-2014	11-8-2014	16-9-2014 is vervallen	Er is gedeeltelijk aan het bezwaar tegemoet gekomen, waarna het bezwaarschrift is ingetrokken.	
7.	24-11-2014	24-10-2014	19-12-2014	Geen ³	19-1-2015	22-1-2015
8 t/m 16.	7-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	22-6-2015
17 t/m 23.	8-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	23-6-2015
24.	9-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	22-6-2015
25 en 26.	9-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	23-6-2015
27 en 28.	10-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	22-6-2015
29.	13-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	23-6-2015
30.	14-4-2015	13-4-2015	21-4-2015	19-5-2015	5-6-2015	22-6-2015
31.	3-3-2015	10-3-2015	21-4-2015	8-9-2015 ⁴	15-10-2015	27-10-2015
32.	9-3-2015	10-3-2015	21-4-2015	8-9-2015 ⁴	15-10-2015	27-10-2015
33.	12-5-2015	20-5-2015	22-5-2015	16-6-2015	14-7-2015	20-7-2015
34.	18-5-2015	21-5-2015	23-6-2015	14-7-2015	29-7-2015	24-8-2015
35.	29-6-2015	3-7-2015	6-7-2015	8-9-2015 ⁵	22-10-2015	9-11-2015
36.	20-6-2015	23-4-2015	30-7-2015	3-11-2015 ⁶	10-11-2015	30-11-2015
37.	4-8-2015	11-9-2015	7-8-2015	6-10-2015	17-12-2015	11-1-2016
38.	10-9-2015	11-9-2015	10-9-2015	6-10-2015	17-12-2015	11-1-2016

¹ Omdat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond was, heeft de bezwarencommissie van het horen afgezien (artikel 7:3 onder b van de Algemene wet bestuursrecht).

² Omdat er geen sprake was van een besluit, was er ook geen sprake van een bezwarentermijn.

³ Omdat het bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk was, heeft de bezwarencommissie van het horen afgezien (artikel 7:3 onder a van de Algemene wet bestuursrecht).

⁴ Op verzoek van reclamant is de hoorzitting verzet van 19-5-2015 naar 8-9-2015.

⁵ Op verzoek van reclamant is de hoorzitting verzet van 28-7-2015 naar 8-9-2015.

⁶ Op verzoek van reclamant is de hoorzitting verzet van 22-9-2015 naar 3-11-2015.

	datum ontvangst	laatste dag bezwaren-termijn	aangeboden aan de commissie op	datum hoorzitting	datum advies	datum besluit dagelijks bestuur
39.	1-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	3-12-2015
40.	3-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
41.	8-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	23-11-2015
42.	8-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
43.	10-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
44.	9-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
45.	8-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
46.	10-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
47.	8-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
48.	28-7-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
49.	5-8-2015	5-8-2015	14-9-2015	6-10-2015	17-11-2015	7-12-2015
50.	6-10-2015	9-10-2015	16-10-2015	1-12-2015	14-1-2016	18-2-2016
51.	7-10-2015	9-10-2015	16-10-2015	1-12-2015	14-1-2016	18-2-2016
52.	15-10-2015	23-10-2015	20-10-2015	1-12-2015	2-2-2016	8-2-2016
53.	26-10-2015	23-10-2015	29-10-2015	Geen ⁷	17-12-2015	21-12-2015
54.	13-12-2015	30-12-2015	4-1-2016	26-1-2016	7-3-2016	10-3-2016

⁷ Omdat het bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk was, heeft de bezwarencommissie van het horen afgezien (artikel 7:3 onder a van de Algemene wet bestuursrecht).

Bijlage II Samenstelling en werkwijze commissie

Samenstelling commissie

De bezwarencommissie is een onafhankelijke commissie. Zowel de voorzitter als de leden maken geen deel uit van het waterschap en zijn ook niet werkzaam onder verantwoordelijkheid van het waterschap. De benoeming van de voorzitter en de leden van de commissie geschiedt voor de zittingsduur van het algemeen bestuur van het waterschap.

De samenstelling van de commissie was in het begin van de verslagperiode als volgt:

- de heer J.C. de Jong (voorzitter);
- de heer J.J.M. Bunnik (lid / plaatsvervangend voorzitter);
- de heer mr. F.G. van Hees (lid);
- de heer ing. D. Moerkens (plaatsvervangend lid).

Door het overlijden van de heer Van Hees op 18 augustus 2014 is er een vacature ontstaan. De commissie betreurt het dat zij de originele en deskundige inbreng van de heer Van Hees heeft moeten missen.

Werkwijze commissie

Artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht biedt het waterschap de mogelijkheid om een adviescommissie in te stellen die over bezwaarschriften adviseert. De bezwarencommissie is zo'n adviescommissie. De commissie hoort belanghebbenden en brengt advies uit aan het dagelijks bestuur over bezwaarschriften die bij het dagelijks bestuur zijn ingediend. Het gaat dan over zaken die het waterschap als overheid betreffen. De verordening zondert in artikel 2, tweede lid, wel bepaalde onderwerpen uit. Zo adviseert de commissie niet over bezwaren op het terrein van personele aangelegenheden, de belastingwetgeving en schadevorderingen op publiekrechtelijke grondslag.

Voordat de commissie een advies geeft, hoort zij eerst de belanghebbenden. In uitzonderlijke gevallen kan van deze hoorplicht worden afgezien indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbende heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord,
- d. de belanghebbende niet binnen een door het bestuursorgaan gestelde redelijke termijn verklaart dat hij gebruik wil maken van het recht te worden gehoord, of
- e. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

Dit staat weergegeven in artikel 7:3 van de Algemene wet bestuursrecht. (Het betreft hier een bevoegdheid van de commissie op grond van artikel 7:13, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.)

Voorafgaand aan de hoorzitting bezichtigt de commissie de situatie ter plaatse.

Voor de planning van de hoorzitting geldt een vergaderschema waarin om de andere week een zitting staat gepland. Indien geen bezwaarschrift binnenkomt, vervalt de geplande zitting. In 2014 is de commissie zesmaal bijeengekomen en in 2015 zevenmaal.

De commissie brengt haar advies zo spoedig mogelijk na de hoorzitting schriftelijk uit en voegt hieraan het verslag van de gehouden hoorzitting als bijlage toe.

Secretariaat

De commissie wordt ondersteund door de secretaris, de heer mr. C.J. Vos (hoofd van de afdeling Bestuursondersteuning). De dames mr. K. Wijma, mr. J.W. Schippers en E. Kaiser en de heer R.S.P. Plaizier zijn de adjunct-secretarissen.